

Üks naene, kes peale pool õdd omma last,
kes ühte puhku karjus, olli figutanud, ärra-
tas omma meest, kes rahholist möggaš, et
temma tedda ka nattuke figutaks, ütteldes:
„Temma on jo seddasamma jaggo sinno, mis
ta minno laps on.“ — „Sull' on õiguš“,
waštas mees, ennast teise külje peale pöördes;
„olled sa omma jaggo figutanud, siis lasjen
minna omma jaggo tedda karjuda!“ —

„Kulif hárre! mis te' teete siin wáljas
pimmedas ulitsa peal, omma maea ees?“ küs-
sis üks mödaminneja ühhe saksa káest, kes
wáljaltpoolt omma toa hafnast sišse watas.
— „Ma watan, kas ma koddus ollen,“ waš-
tas hárre. „Ma ollen wist wálja láinud,
sest et mo kambreis polle tuld ühti náhha!“
